31997R2027

17.10.1997 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 285/1

UREDBA SVETA (ES) št. 2027/97

z dne 9. oktobra 1997

o odgovornosti letalskih prevoznikov v primeru nesreč

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 84(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 189(c) Pogodbe ([3]),

(1) ker je v okviru skupne prometne politike treba izboljšati raven zaščite potnikov, udeleženih v letalskih nesrečah;

(2) ker pravila glede odgovornosti v primeru nesreč ureja Konvencija o poenotenju nekaterih pravil, ki se nanašajo na mednarodni zračni prevoz, podpisana v Varšavi 12. oktobra 1929, oziroma ta konvencija, dopolnjena v Haagu 28. septembra 1955, in konvencija, sestavljena v Guadalajari 18. septembra 1961, za katere se v nadaljevanju, v odvisnosti od tega, katera se uporablja, uporablja ime „Varšavska konvencija"; ker se Varšavska konvencija uporablja po vsem svetu v korist tako potnikov kot letalskih prevoznikov;

(3) ker je omejitev, ki jo določa za odgovornost Varšavska konvencija, prenizka po današnjih ekonomskih in socialnih standardih in pogosto vodi v dolgotrajne tožbe, ki škodujejo podobi letalskega prevoza; ker so zaradi tega države članice različno dvignile omejitev odgovornosti, kar je privedlo do različnih splošnih prevoznih pogojev na notranjem letalskem trgu;

(4) ker poleg tega Varšavska konvencija velja le za mednarodne prevoze; ker je bilo na notranjem letalskem trgu odpravljeno razlikovanje med domačim in mednarodnim prevozom; ker je zato primerno imeti enako raven in vrsto odgovornosti tako v domačem kot v mednarodnem prevozu;

(5) ker popoln pregled in revizija Varšavske konvencije močno zamujata in ker bi na mednarodni ravni predstavljala dolgoročno bolj usklajen in ustreznejši odgovor na vprašanje odgovornosti letalskih prevoznikov v primeru nesreč; ker bi se bilo treba še naprej truditi za zvišanje omejitev odgovornosti, naloženih v Varšavski konvenciji, s pogajanji na večstranski ravni;

(6) ker je v skladu z načelom subsidiarnosti zaželeno ukrepanje na ravni Skupnosti, da bi dosegli uskladitev na področju odgovornosti letalskih prevoznikov, in bi lahko služilo kot smernica za izboljšano varnost potnikov na globalni ravni;

(7) ker je primerno odpraviti vse denarne omejitve odgovornosti v smislu člena 22(1) Varšavske konvencije oziroma vsakršne druge zakonske ali pogodbene omejitve, v skladu z zdajšnjimi trendi na mednarodni ravni;

(8) ker zato, da bi se izognili situacijam, ko žrtve nesreč ne dobijo odškodnine, letalski prevozniki Skupnosti ne smejo v zvezi s kakršnim koli zahtevkom zaradi smrti, ranitve ali druge telesne poškodbe potnika v skladu s členom 17 Varšavske konvencije uporabljati nobene obrambe v skladu s členom 20(1) Varšavske konvencije do neke določene omejitve;

(9) ker je mogoče letalske prevoznike Skupnosti oprostiti njihove odgovornosti v primerih sokrivde prizadetega potnika;

(10) ker je treba razjasniti obveznosti po tej uredbi z vidika člena 7 Uredbe Sveta (EGS) št. 2407/92 z dne 23. julija 1992 o licenciranju letalskih prevoznikov ([4]); ker bi morali biti v tem pogledu letalski prevozniki Skupnosti zavarovani do določene ravni, navedene v tej uredbi;

(11) ker bi morali biti letalski prevozniki Skupnosti vedno upravičeni zahtevati odškodnino od tretjih oseb;

(12) ker lahko pravočasna predplačila precej pomagajo prizadetim potnikom ali fizičnim osebam, upravičenim do odškodnine, pri kritju neposrednih stroškov po letalski nesreči;

([1]) UL C 104, 10.4.1996, str. 18, in UL C 29, 30.1.1997, str. 10.
([2]) UL C 212, 22.7.1996, str. 38.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. septembra 1996 (UL C 320, 28.10.1996, str. 30). Skupno stališče Sveta z dne 24. februarja 1997 (UL C 123, 21.4.1997, str. 89) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 29. maja 1997 (UL C 182, 16.6.1997).

([4]) UL L 240, 24.8.1992, str. 1.

(13) ker so pravila o vrsti in omejitvi odgovornosti v primeru smrti, ranitve ali katere koli druge telesne poškodbe, ki jo utrpi potnik, del splošnih prevoznih pogojev v pogodbi o letalskem prevozu med prevoznikom in potnikom; ker bi morali za zmanjšanje nevarnosti motenja konkurence prevozniki tretjih držav ustrezno obveščati potnike o svojih pogojih prevoza;

(14) ker je primerno in potrebno denarne omejitve, izražene v tej uredbi, revidirati, da bi upoštevali gospodarski razvoj in razvoj v mednarodnih forumih;

(15) ker se Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO) trenutno ukvarja z revizijo Varšavske konvencije; ker bodo v pričakovanju rezultatov te revizije ukrepi Skupnosti začasne narave povečali zaščito potnikov; ker bi moral Svet to uredbo po navedeni reviziji ICAO čim prej ponovno pregledati,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba določa obveznosti letalskih prevoznikov Skupnosti v zvezi z odgovornostjo do potnikov za povzročeno škodo v primeru smrti ali ranitve potnika ali katere koli telesne poškodbe, ki jo utrpi potnik, če se je nesreča, ki je povzročila tako povzročeno škodo, pripetila v letalu ali med kakršno koli operacijo vkrcanja ali izkrcanja.

Uredba prav tako pojasnjuje nekatere zavarovalne zahteve za letalske prevoznike Skupnosti.

Poleg tega Uredba določa nekatere zahteve glede informacij, ki jih morajo zagotoviti letalski prevozniki, ustanovljeni izven Skupnosti, ki opravljajo polete v Skupnost, iz nje ali v njej.

Člen 2

1. V tej uredbi:

(a) „letalski prevoznik“ pomeni podjetje za zračni promet z veljavno operativno licenco;

(b) „letalski prevoznik Skupnosti“ pomeni letalskega prevoznika z veljavno operativno licenco, ki jo dodeli država članica v skladu z določbami Uredbe (EGS) št. 2407/92;

(c) „oseba, upravičena do odškodnine“ pomeni potnika ali katero koli osebo, upravičeno, da zahteva odškodnino v zvezi s tem potnikom v skladu z veljavno zakonodajo;

(d) „ecu“ pomeni obračunsko enoto pri oblikovanju splošnega proračuna Evropskih skupnosti v skladu s členom 207 in 209 Pogodbe;

(e) „SDR“ pomeni posebne pravice črpanja, kot jih opredeljuje Mednarodni denarni sklad;

(f) „Varšavska konvencija“ pomeni Konvencijo o unifikaciji nekaterih pravil, ki se nanašajo na mednarodni zračni prevoz, podpisano v Varšavi 12. oktobra 1929, oziroma Varšavsko konvencijo, dopolnjeno v Haagu 28. septembra 1955, in Konvencijo, s katero se dopolnjuje Varšavska konvencija, sestavljeno v Guadalajari 18. septembra 1961, katera koli se uporablja za potniško pogodbo o prevozu, skupaj z vsemi mednarodnimi akti, ki to dopolnjujejo in so z njo povezani in so v veljavi.

2. Pojmi, vsebovani v tej uredbi, ki niso opredeljeni v prvem odstavku, ustrezajo pojmom, uporabljenim v Varšavski konvenciji.

Člen 3

1. (a) Za odgovornost letalskega prevoznika Skupnosti za škodo, ki jo utrpi v primeru smrti, ranitve ali katere koli druge telesne poškodbe potnik v primeru nesreče, ne velja nobena finančna omejitev, pa najsi jo določa zakon, konvencija ali pogodba.

(b) Obveznost zavarovanja, določeno v členu 7 Uredbe (EGS) št. 2407/92, se razume kot zahtevo, da mora biti letalski prevoznik Skupnosti zavarovan do omejitve odgovornosti, ki se zahteva v skladu z drugim odstavkom, od tu naprej pa do neke razumne ravni.

2. Pri odškodnini do zneska, ki je v ecujih enakovreden 100 000 SDR, letalski prevoznik Skupnosti ne sme izključevati ali omejevati svoje odgovornosti z dokazovanjem, da so on in njegovi zastopniki sprejeli vse potrebne ukrepe, da bi se izognili škodi, ali da je bilo njemu oziroma njim take ukrepe nemogoče sprejeti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka pa je v primeru, če letalski prevoznik Skupnosti dokaže, da je škodo povzročila ali k njej prispevala malomarnost poškodovanega ali umrlega potnika, prevoznika mogoče oprostiti v celoti ali deloma njegove odgovornosti v skladu z veljavno zakonodajo.

Člen 4

V primeru smrti, ranjenja ali katere koli druge telesne poškodbe, ki jo utrpi potnik v primeru nesreče, nič v tej uredbi:

(a) ne pomeni, da je letalski prevoznik Skupnosti edina stranka, ki je odgovorna za plačilo odškodnine; oziroma

(b) ne omejuje morebitnih pravic letalskega prevoznika Skupnosti, da zahteva prispevek ali odškodnino od katere koli druge stranke v skladu z veljavno zakonodajo.

Člen 5

1. Letalski prevoznik Skupnosti mora brez odlašanja, v vsakem primeru pa najkasneje petnajst dni po tem, ko je ugotovljena identiteta fizične osebe, upravičene do odškodnine, izplačati predplačilo, kakršno bi bilo potrebno za pokritje takojšnjih materialnih potreb, v sorazmerju z materialno škodo, ki jo je oseba pretrpela.

2. Brez poseganja v prvi odstavek predplačilo v primeru smrti ne sme biti manjše od 15 000 SDR v protivrednosti v ecujih na potnika.

3. Predplačilo ne predstavlja priznanja odgovornosti in ga je mogoče kompenzirati pri kasnejših zneskih, izplačanih na podlagi odgovornosti letalskega prevoznika Skupnosti, ni pa vračljivo, razen v primerih, predpisanih v členu 3(3), oziroma v okoliščinah, ko je naknadno dokazano, da je oseba, ki je prejela predplačilo, povzročila škodo ali k tej prispevala iz malomarnosti, oziroma da ta oseba ni bila upravičena do odškodnine.

Člen 6

1. Določbe, vsebovane v členih 3 in 5, se vnesejo v splošne prevozne pogoje letalskega prevoznika Skupnosti.

2. Ustrezne informacije o določbah, vsebovanih v členih 3 in 5, je treba na zahtevo dati na razpolago potnikom v agencijah letalskega prevoznika Skupnosti, potovalnih agencijah, na okencih za prijavo potnikov in prodajnih mestih. Vozovnica ali kakšen drug enakovreden dokument mora vsebovati povzetek določb v preprostem in razumljivem jeziku.

3. Letalski prevozniki s sedežem izven Skupnosti, ki opravljajo polete v Skupnost, iz nje ali v njej in ne uporabljajo določb, omenjenih v členih 3 in 5, morajo o tem izrecno in jasno obvestiti potnike v trenutku nakupa vozovnice v agencijah letalskega prevoznika, potovalnih agencijah ali na okencih za prijavo potnikov, ki se nahajajo na ozemlju države članice. Letalski prevozniki morajo zagotoviti potnikom obrazec, kjer so navedeni njihovi pogoji. Dejstvo, da je na vozovnici ali kakšnem drugem enakovrednem dokumentu navedena le omejitev odgovornosti, ne predstavlja zadostne informacije.

Člen 7

Najkasneje dve leti po začetku veljavnosti te uredbe mora Komisija sestaviti poročilo o uporabi Uredbe, ki med drugim upošteva gospodarski razvoj in razvoj v mednarodnih forumih. Poročilo lahko spremljajo predlogi za spremembo Uredbe.

Člen 8

Ta uredba začne veljati eno leto po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourgu 9. oktobra 1997

Za Svet

Predsednik

M. DELVAUX-STEHRES